

STAVEBNÝ ZÁKON I.

Dušan Slávik, advokát

Úvod do problematiky:

- Stavebný zákon možno vzhľadom k povahe regulovaných právnych vzťahov zaradiť do systému verejného práva rozhodovaním o verejných subjektívnych právach účastníkov konania (avšak v určitej časti stavebné úrady rozhodujú aj o nárokoch súkromnoprávnej povahy – tzv. občianskoprávnej povahy).
- Stavebné právo (Building law, Baurecht) je z pohľadu iných právnych úprav ponímané v širšom rozsahu a zahŕňa aj súkromnoprávne aspekty súvisiace s územným plánovaním, realizáciou stavieb a ich následným užívaním.
- Stavebné právo hmotné a procesné

Princípy uplatňované pri aplikácii stavebného zákona:

- Prameňom práva všeobecne, ako aj prameňom práva ústavného, a to aj v systéme písaného práva sú takisto základné právne princípy a zvyklosti. (ÚS ČR, Nález sp. zn.: Pl.ÚS 33/97.
- význam : výkladový
- Princípy na legislatívnej úrovni
- Princípy majúce silu normy ústavnej
- Princípy všeobecné, odvetvové
- Všeobecný charakter, umožňujú riešenia v prípade absencie právnej úpravy

Princípy uplatňované pri aplikácii stavebného zákona:

- Princípy špecifické pre stavebné konanie
- Koncentračný princíp (vecná a časová koncentrácia)
- Princíp ochrany životného prostredia a ekologickej rovnováhy
- Princíp trvale udržiteľného rozvoja
- Princíp ochrany verejných záujmov
- Princíp hierarchického usporiadania nástrojov územného plánovania (Rozsudok NSS ČR, sp.zn.: 5Ao7/2011-40, 6 Ao 3/2009, 1 Ao 2/2010-185)
- Princíp ochrany nezastavaného územia

Princípy uplatňované pri aplikácii stavebného zákona:

- Princíp dobrej správy (princíp právnej istoty, spoluúčasti, proporcionality, konania v primeranej lehote, rovnosti a zákazu diskriminácie a pod.)
- Princípy právneho štátu
- Princíp právnej istoty

Územné plánovanie

- Úlohy územného plánovania: “Územným plánovaním sa **sústavne a komplexne** rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, určujú sa jeho zásady, navrhuje sa vecná a časová koordinácia činností ovplyvňujúcich **životné prostredie, ekologickú stabilitu**, kultúrno-historické hodnoty územia, **územný rozvoj** a tvorbu krajiny v súlade s **princípami trvalo udržateľného rozvoja.**” (ust. § 1 ods.1 Stavebného zákona, ďalej ako: “ SZ”)
- Ciele územného plánovania: Územné plánovanie vytvára predpoklady pre trvalý súlad všetkých činností v území s **osobitným zreteľom na starostlivosť o životné prostredie, dosiahnutie ekologickej rovnováhy** a zabezpečenie **trvalo udržateľného rozvoja**, na šetrné využívanie prírodných zdrojov a na zachovanie prírodných, civilizačných a kultúrnych hodnôt (ust. § 1 ods.2 SZ)

Územné plánovanie

- Úlohy a ciele územného plánovania je potrebné pokladať za **základné princípy celej právnej úpravy územného plánovania** (aj územného konania vzhľadom k zaradeniu územného konania do prvej časti stavebného zákona).
- Kľúčovým pojmom je **pojem trvale udržateľného rozvoja** (tzv. sustainable development) , pojem, ktorého výklad bol prvýkrát použitý v rozhodnutí Medzinárodného súdneho dvora (Hungary vs. Slovakia, Judgement of 25th september, 1997, ICJ report, s. 140), 3 základné piliere trvale udržateľného rozvoja (enviromentálny, sociálna súdržnosť v medzigeneračnom merítku, ekonomický rozmer).

Územné plánovanie

- Európske nástroje na presadenie ekologického aspektu trvalej udržateľnosti sú:
- EECONET (European Ecological Network) alebo inak aj PanEuropean Ecological Network, kladie si za cieľ vytvorenie spoločne územne prepojenej siete, zabezpečujúcej ochranu, obnovu a nerušený vývoj ekosystémov a krajín nesporného európskeho významu integrovanou s ostatnými spôsobmi využitia
- a NATURA 2000 – sústava chránených území, ktoré sú určené na ochranu najvzácnejších a ohrozených druhov živočíchov, rastlín a najvzácnejších prírodných stanovišť na území EÚ. Ochrana NATURY 2000 vychádza zo smernice 92/43/EHS, a smernice Rady 79/409/EHS.

Územné plánovanie

- Rovnako dôležitý nástroj európskeho práva je tiež smernica č. 2001/42/ES, ktorou bola do právneho poriadku včlenená procedúra posudzovania vplyvov na životné prostredie.
- Územný rozvoj je nevyhnutne spojený so stavebným využitím územia. Nakoľko územie je z ekologického hľadiska nenahraditeľný a neobnoviteľný zdroj, musia zmeny využívania územia s cieľom jeho ekonomického zhodnotenia zohľadňovať dlhodobé dôsledky tohoto pôsobenia.

Súdny priezokum územných plánov

- Súdny prieskum územných plánov je aj po nadobudnutí účinnosti zák.č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku obmedzený.
- Aktívne legitimovaným na podanie žaloby je podľa ust. § 359 SSP len prokurátor alebo zainteresovaná verenosť, ak tvrdí, že VZN bol porušený záujem v oblasti ŽP.
- Fyzické a právnické osoby, ktorých vlastnícke právo môže byť územným plánom dotknuté (napr. obmedzením výstavby) nemajú aktívnu legitimáciu

Súdny priezokum územných plánov

- Ústalená súdna prax Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu totiž pokladá vš. záväzné nariadenie, ktorým bol schválený územný plán za normatívny správny akt, u ktorého je súdny prieskum obmedzený.

Súdny priezokum územných plánov:

- V rozhodnutí sp. zn.: 5Sžo/232/2010 Najvyšší súd SR uviedol, že „žalobca nie je aktívne procesne legitimovaný na podanie žaloby v tej časti, ktorou sa domáha zrušenia územného plánu obce schváleného uznesením obecného zastupiteľstva žalovanej obce zo dňa 27.04.2007, nakoľko na podanie takéhoto návrhu v zmysle § 250zf OSP, resp. § 250zfa OSP je aktívneprocesne legitimovaný výlučne prokurátor, a to iba v prípade, že nebolo vyhovené jeho protestu. Z tohto hľadiska **námietky žalobcu uvedené v odvolaní sú bez právneho významu. V danom konaní uznesenie obecného zastupiteľstva obce o schválení územného plánu obce nemožno považovať za individuálny správny akt** a rovnako ním nie je ani všeobecne záväzné nariadenie obce, ktoré je normatívnym právnym aktom prijímaným orgánom obce, ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce ako celku, alebo osobitne jej obyvateľov alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území, a to tak na úseku prenesenej štátnej správy ako i územnej samosprávy.“

Súdny priezokum územných plánov:

- V rozhodnutí III. ÚS 176/03 sa Ústavný súd SR zaoberal charakterom uznesenia orgánu územnej samosprávy, ktorým bol schválený územný plán obce, pričom dospel k názoru, že **„uznesenie orgánu územnej samosprávy (obecného zastupiteľstva), ktorým bol schválený územný plán obce, nemožno považovať za rozhodnutie takého druhu a takých účinkov, ktoré by mohli mať za následok porušenie označených základných práv alebo slobôd navrhovateľa. Právo navrhovateľa podľa čl. 20 ods. 1 ústavy opísaným konaním nemožno porušiť. Schválený územný plán nie je rozhodnutím spôsobujúcim zmenu vlastníctva alebo akýmkoľvek spôsobom dotýkajúcim sa vlastníctva navrhovateľa. Až prípadným budúcim územným rozhodnutím (niektorým z nich) stavebného úradu a jemu predchádzajúcim rozhodnutím o vyvlastnení pozemku navrhovateľa by bolo možné porušiť aj ustanovenie čl. 20 ods. 4 ústavy. Navrhovateľ však v sťažnosti neuvádza, že k týmto ďalším postupom vo veci v priebehu viac než šiestich rokov od schválenia územného plánu došlo alebo že bezprostredne hrozia (potvrďuje to aj navrhovateľom uvádzaná formulácia „...obec mieni v neurčitej budúcnosti stavať verejnoprospešné stavby...“).“**

Súdny priezokum územných plánov:

- Ústavný súd SR v rozhodnutí II. ÚS 103/02 uviedol, že „...spracovanie a schvaľovanie územného plánu obce nie je podmienené súhlasom konkrétnych vlastníkov tých nehnuteľností, na ktorých sa majú zámery územného plánu obce realizovať. Nejde totiž o konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a oprávnených záujmoch individuálne určených fyzických osôb a právnických osôb, ako je tomu v jednotlivých druhoch územného konania. Uvedené však nevylučuje, aby v stavebnom konaní došlo k zásahom do vlastníckych práv vlastníkov konkrétnych nehnuteľností, a to ich vyvlastnením (§ 108 stavebného zákona). K takýmto opatreniam priamo a konkrétne postihujúcim vlastnícke práva konkrétnych vlastníkov však dochádza až v etape samotnej realizácie schválenej územnoplánovacej dokumentácie, a nie v dôsledku jej samotného prijatia, keďže (a podľa § 108 ods. 2 písm. a) stavebného zákona) vyvlastniť možno vo verejnom záujme „pre verejnoprospešné stavby podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie“ za podmienky rešpektovania ústavného princípu upraveného v čl. 20 ods. 4 ústavy.“

Komparatívny výklad- rozhodovacia prax v ČR

- Oproti tomu však vychádzajúc z takmer identickej právnej úpravy dospeli české súdy po rozsiahlej odbornej diskusii k odlišnému názoru.

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- rozhodnutie Nejvyššího správního soudu ČR, sp. zn.: 1 Ao 1/2006- 74, Sb. NSS 968/2006
- (Cit.) “ V rozhodnutí ze dne 27. 9. 2005, č. j. **1 Ao 1/2005-98, publikovaném pod č. 740/2004 Sb. NSS**, Nejvyšší správní soud vyložil, že opatření obecné povahy je správním aktem s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Zároveň vysvětlil, že k posouzení toho, zda je určitý správní akt opatřením obecné povahy, je nutno přistupovat materiálně; je tedy nerozhodné, zda právní předpis určitý správní akt jako opatření obecné povahy výslovně pojmenovává; námitka odpůrce, že stavební zákon č. 50/1976 Sb. změnu územního plánu za opatření obecné povahy neoznačuje, je proto lichá. **Změna územního plánu je opatřením obecné povahy, pokud splňuje pojmové znaky tohoto opatření.**”

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- “Stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování (srov. § 1 a § 2 stavebního zákona) proto zůstává činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. V rovině aplikace výše uvedeného postupu přezkumu opatření obecné povahy to znamená, že Nejvyššímu správnímu soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití či zda by nebylo výhodnější vymezit oblast klidu jinde, než je tomu v územním plánu současném. Co mu však přezkoumávat přísluší je, **zda změnu přijal pravomocný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem.**”

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- “ Vlastník pozemku, který má být podle navrhované změny územního plánu proti jeho vůli zastavěn či vyvlastněn, je vždy dotčen ve smyslu § 22 odst. 4 a též § 21 odst. 4 stavebního zákona. Stejně tak jsou ale vlastníky dotčených pozemků také ti, jejichž pozemky by v důsledku plánované změny byly nad obvyklou míru zatěžovány hlukem, spadem či jiným typem znečištění, které má svůj původ v zamýšlené změně.”

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- Nicméně i kdyby ustanovení Úmluvy přímého účinku v právních rádech členských států schopná nebyla, orgány členských států mají stále povinnost souladného výkladu, tj. povinnost vykládat vlastní právní úpravu v souladu s mezinárodně právním závazkem Evropského společenství (viz např. věc C-53/96, Hermès [1998] ECR I-3603, bod 35 a též spojené věci C-300/98 a C-392/98, Parfums Christian Dior SA [2000] ECR I-11307, body 47 - 48). Lze tedy uzavřít, že **meritorně stejné řešení, tedy povinnost vyložit vnitrostátní právní úpravu tak, aby byl umožněn soudní přezkum územního plánu či jeho změny, vyžaduje též komunitární právo a členství České republiky v Evropské unii.**

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- Nález prvorepublikového Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 1922, č. 12496, publikovaného pod č. 1492 Bohuslavovy sbírky, v části A (rozhodnutí administrativní). „Plán polohy, stanově program budoucích regulací, **není pouhou abstraktní normou, nýbrž generálním sice, avšak konkrétním opatřením, jímž se určují směrnice budoucích úprav závazně jak pro stavební úřady, tak i pro majitele pozemků plánem dotčených**; proto stávají se dispozice jeho vůči interesentům ihned účinnými a jsou schopny nabýti proti nim právní moci“. V důvodech se k tomu konstatovalo: „Opatření toto má sice ráz generelní úpravy zahrnujíc ve svoji dispozici všechny pozemky v upravovaném území i vztahujíc se na všechny majitele pozemků těchto. Nemá však charakter normy abstraktní, t. j. nařízení, jež by nemohlo býti předmětem samostatné stížnosti, nýbrž **podrží si svoji povahu opatření konkrétního, majíc za předmět konkrétní určitou plochu, upravujíc směr, polohu i šířku určitých ulic, určujíc způsob zastavení určitých ploch a pod.**“

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- Rozhodnutí Ústavného súdu ČR sp. zn: IV. ÚS 2239/07 zo dňa 17.3.2009. “Ústavní soud též věnoval pozornost materiálním znakům pojmu "rozhodnutí orgánu veřejné správy" ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny a zabýval se otázkou aplikovatelnosti tohoto ustanovení na opatření obecné povahy. Opakuje, že pojem rozhodnutí, jak je užíván v čl. 36 odst. 2 Listiny (poznámka pod čarou č. 2) je nutno vykládat autonomně a bez ohledu na pojmenování toho kterého právního aktu v rovině jednoduchého práva. Opačný výklad by vedl k neakceptovatelným důsledkům, neboť by bylo možno prostřednictvím podústavního práva výrazně omezit či prakticky vyloučit dopad tohoto ... **Při výkladu čl. 36 odst. 2 Listiny je nutno postupovat tak, aby v rámci ochrany veřejných subjektivních práv proti správním aktům nevznikla mezera mezi akty normativními a individuálními. Jinými slovy - standard přezkumu (a to i standard z hlediska přezkumu ústavnosti) opatření obecné povahy nemůže být nižší, než v případě individuálních správních aktů a normativních správních aktů.** “

Súdny priezokum územných plánov v ČR:

- “Pro účely přezkumu opatření obecné povahy Ústavní soud považoval za rozhodující nikoliv znak vymezení adresátů tohoto opatření (upřednostnění tohoto znaku by zřejmě znemožnilo podřadit opatření obecné povahy pod pojem "rozhodnutí" ve smyslu ustanovení čl. 36 odst. 2 Listiny), nýbrž vymezení předmětu regulace. Právě vymezení předmětu regulace určuje, jakým způsobem ten který správní akt zasáhne do právní sféry jednotlivce a do jeho veřejných subjektivních práv. Opatření obecné povahy i individuální správní akty se vyznačují konkrétně určeným předmětem regulace a do veřejných subjektivních práv, jejichž ochrana je základním posláním správního soudnictví, zasahují obdobným způsobem. S ohledem na uvedené považuje Ústavní soud **za správný takový výklad, který umožní obranu proti opatřením obecné povahy v obdobném režimu jako proti rozhodnutí orgánu veřejné správy.** “

Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd:

- Právna úprava, ktorá neumožňuje právnickej alebo fyzickej osobe obrátiť sa so žalobou proti územnému plánu na súd je však v zrejmom rozpore s čl. 6 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd:

- Rozsudok zo dňa 28.6.1990 **Skärby proti Švédsku** (č. 12258/86), kde ESLP uviedol, že skutočnosť, že sa sťažovatelia nemohli brániť pred súdom proti “stavebnému plánu “ (z obsahu rozhodnutia vyplýva, že sa jedná o obdobu územného plánu v ponímaní slovenského právneho poriadku) pred nezávislým súdom zapríčinila porušenie článku 6 ods.1 Dohovoru. Stavebný plán okrem iného obmedzoval právo sťažovateľa stavať na pozemku, alebo právo pozemok rozdeliť, pričom tieto práva posúdil ESLP ako občianske práva (civil rights) v zmysle článku 6 Dohovoru.
- Obdobne judikoval tento súd už v rozsudku **Matts Jacobsson proti Švédsku** (č. 11309/84)

Ešte k postupu pri prieskume ÚP:

- *Podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s., je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).*
- *Rozsudok NSS ČR, sp. zn.: 1 Ao 1/2009-120*

Interpretácia a aplikácia územného plánu:

- V rozhodovacej praxi stavebných úradov je obvyklou praxou, že sa súlad navrhovanej stavby s územným plánom zisťuje z tzv. záväzného stanoviska orgánu územného plánovania (napr. Mesto Bratislava).
- Záväzné stanovisko sa zväčša opiera o ust. § 4 ods.3 písm. c.) zák.č. 369/1990 Zb. “ *Obec pri výkone samosprávy ak to vyžaduje osobitný predpis vydáva súhlas, stanovisko, alebo záväzné stanovisko, alebo vyjadrenie k umiestneniu prevádzky na území obce, vydáva **záväzné stanoviská k investičnej činnosti na území obce**”*

Interpretácia a aplikácia územného plánu:

- Takýto postup sa javí ako rozporný so zákonom.
- Územný plán má povahu zmiešaného správneho aktu, schvaľuje sa v podobe všeobecne záväzného nariadenia obce. Pre správny orgán má normatívny charakter, výklad územného plánu je preto výkladom všeobecne záv. právneho predpisu, a preto sa interpretácia územného plánu riadi rovnakými zásadami ako interpretácia právnej normy (výklad gramatický, logický, teleologický, historický atď.).
- Výslovne *expressis verbis* je v ust. § 37 ods.2 SZ uvedené, že súlad navrhovanej stavby s územnoplánovacími podkladmi **posudzuje stavebný úrad** (*slová stavebný úrad posúdi ...*).

Interpretácia a aplikácia územného plánu:

- Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy **chránené osobitnými predpismi**, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci. (ust. § 140b Stavebného zákona).
- Záujem na súlade navrhovanej stavby **s územným plánom nie je upravený v osobitnom predpise, ale výlučne v stavebnom zákone.**

Rozhodovacia činnosť súdov:

- Dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v [§ 126 ods. 1](#) v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazerat' do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa [§ 140b](#), zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Rozhodovacia činnosť súdov:

- Judikatúra k danej problematike nie je ustálená:
- Rozhodnutie NS SR sp. zn.: 8 Sžo/92/2015 (cit.)
“ stavebník disponoval záväzným stanoviskom Hlavného Mesta Bratislava k investičnej činnosti zo dňa 16.1.2017, ktorého platnosť bola stanovená na 1 rok od jeho vydania, a ktoré je v zmysle ust. § 140b stavebného zákona záväzné”
- Obdobne judikoval NS SR v rozhodnutí sp. zn.: 8 Sžo/37/2016

Rozhodovacia činnosť súdov:

- Do tretice rozhodutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 8 Sžo 154/2010, v ktorom súd posudzoval súlad stavby s ÚPN Skalica podľa obsahu ÚPN Skalica, nie podľa stanoviska Mesta Skalica.

Kto posudzuje súlad stavby s ÚP?

- V ČR je judikatura už ustálená a jednoznačná:
- Napr. rozhodnutie NSS ČR, sp. zn.: 5 As 77/2009-107:” *Rozhodnutí o umístění stavby přitom řeší způsob, jakým bude konkrétní stavba v území situována. Toto řešení je jedinečné, určené výlučně pro danou stavbu a navazuje na něj stavební řízení a v něm vydané rozhodnutí o povolení konkrétní stavby. V územním řízení mohou účastníci namítat rozpor stavby s územně plánovací dokumentací. Pokud nastanou skutečnosti uvedené v § 92 odst. 2 stavebního zákona (např. záměr žadatele není v souladu s územně plánovací dokumentací, se zákonem apod.), stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne v souladu s územně plánovací dokumentací (územním plánem) a vydáním územního rozhodnutí tento soulad konstatuje. **Shledá-li stavební úřad rozpor s územně plánovací dokumentací, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zamítne.** Pokud se účastník řízení domnívá, že plánovaná stavba v souladu s územním plánem není, je oprávněn brojit proti územnímu rozhodnutí prostřednictvím opravných prostředků ve správním řízení, případně následně v řízení před správními soudy. Tutéž námitku však již účastník nemůže ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona účinně uplatnit v řízení stavebním. Stavební úřad k takto vznesené námitce nebude přihlížet.”*

K výkladu územního plánu

- Rozsudek Městský soud v Praze, sp. zn.: 9 Ca 187/2004-56 (cit.) “ Obecně závazná vyhláška obce (orgánu územního plánování), která stanoví regulativy pro plochy v oblasti s čistým bydlením tak, že vymezuje určené využití území, přípustné využití území a nepřípustné využití území, je nástrojem územně plánovací dokumentace provádějící limity využití území, tzv. regulativy, které - inkorporovány do vyhlášky obce dle § 29 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona - jsou právně závazné a určují konkrétní využití území. **Jiné určení využití území nelze dovozovat argumentem, podle něhož to, co ve vyhlášce není regulativy stanoveno, je dovoleno, neboť by tím byla umožněna neschválená zástavba a nekoordinované funkční využití území.”**

Časová pôsobnosť ÚP

- “ Pro rozhodnutí o návrhu na umístění stavby je rozhodný právní a skutkový stav v době jeho vydání. Pokud došlo po podání návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby ke změně územně plánovací dokumentace, je podkladem pro vydání územního rozhodnutí (§ 37 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona) již tato změněná územně plánovací dokumentace, nikoliv ta, která platila v době podání návrhu.”
- *rozsudok Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 2. 2006, čj. 30 Ca 24/2005-36*

Časová pôsobnosť ÚP

- Územní rozhodnutí (§ 76 a násl. stavebního zákona z roku 2006) nelze zrušit pro rozpor s územním plánem, pokud ten byl v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. zrušen až ode dne, který následuje po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí.
- *(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, čj. 3 As 157/2016-63)*

Aspekty súdneho prieskumu ÚP:

- česká judikatura: Rozhodnutie NSS ČR sp.zn.: 1 Ao 1/2009-120
- Podmínkou zákonnosti územního plánu, **kteou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s., je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).**
- V. Za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem (jeho změnou) dojít k omezením vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru; taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady.

Etapizácia v rozhodovacej činnosti:

- **Etapizácia** - jej význam a povahu popísal Najvyšší správny súd v rozsudku zo dňa 23. 9. 2009, čj. 1 Ao 1/2009 - 185: „Najvyšší správny súd má za to, že etapizace výstavby je dôležitou súčasťou územného plánovania, ktorá umožňuje stanoviť racionálny časový a funkčný rámec budúcej plánovanej výstavby. To platí tým spíše v situácii kedy jsou k zastavění navrženy plochy, které jsou fakticky pole, bez možnosti přístupu po stávajících veřejných komunikacích a bez kanalizace a dalších nezbytných sítí. Rovněž časové omezení výstavby domů určených k bydlení na některých plochách na pozdější dobu je obvykle velmi rozumné a slouží k rozložení výstavby do delšího období a k jejímu soustředění na určité plochy (zabránění chaotické výstavbě ihned a všude). Etapizace tak směřuje k eliminaci či alespoň zmírnění negativních vlivů nutně spojených s rozsáhlou výstavbou objektů pro bydlení jak pro stávající obyvatele, tak i pro obyvatele nově postavených domů. Ti jsou, při neexistenci racionálně vybudované infrastruktury pro celou lokalitu, nuceni snášet její neustálé dobudovávání a přebudovávání pro potřeby později stavěných budov.“

Ciele územného plánovania v judikatúre:

- Rozsudok NSS ČR, sp. zn.: 1 Ao 2/2010 : **Cíle územního plánování je třeba považovat za základní principy celé právní úpravy územního plánování, které mají podobu obecných i konkrétních požadavků na vytváření územně plánovací dokumentace. Jejich porušení může znamenat zásadní *ohrožení veřejných zájmů, jejichž ochranu prezentují. Povinnost odůvodnit územní plán nebo jeho změnu z hlediska souladu s cíli a úkoly územního plánování není proto pouhou formální záležitostí, ale naopak nutnou podmínkou pro to, aby veřejnost, dotčené orgány státní správy, okolní obce i soudy byly schopny posoudit, zda územním plánem či jeho změnou nedochází k takovému ohrožení.*** Pokud odpůrce, resp. pořizovatel, rezignuje na svou povinnost zahrnout do územního plánu či jeho změny odůvodnění souladu s cíli a úkoly územního plánování, jedná se o pochybení, které může mít zásadní vliv na proces přijímání i obsah opatření obecné povahy.

Urbanistická štúdia

- Prečo je relevantná?:
- Môže byť podkladom pre vydanie územného rozhodnutia (Podľa ust. § 37 ods.1 SZ p odkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie **nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny**, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú **spracované územnoplánovacie podklady podľa [§ 3](#) a ostatné existujúce podklady podľa [§ 7a](#)**; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia **iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.**)

Urbanistická štúdia

- Rozsudok Krajského súdu v Českých Budejoviciach, sp.zn.: 10 Ca 58/2001-17
- *“ Urbanistická štúdia je územnoplánovacím podkladom; pokiaľ nie je pre obec vôbec spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, predstavuje taká štúdia podklad pre vydanie územného rozhodnutia”.*